

Список використаних джерел:

1. Августин Р., Демків І. Інструментарій політики розвитку та зміцнення конкурентоспроможності економіки територіальних громад. *Modeling the development of the economic systems*. 2023. Вип.2. С. 28–33. DOI: <https://doi.org/10.31891/mdes/2023-8-4>
2. Бовсуновська І. Партнерство влади, бізнесу та громади як складова дієздатності об'єднаних територіальних громад. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Державна служба*. 2020. Вип. 10(1). С. 10-15. DOI: <https://doi.org/10.17721/2616-9193.2018/10-2/12>
3. Сторонянська І. З., Пелехатий А. О. Фінансове забезпечення розвитку територіальних громад у контексті адміністративно-територіальної реформи. *Регіональна економіка*. 2014. № 3. С. 228-238. Режим доступу: <http://surl.li/wuaivp>

Хозяшев О.О.,

здобувач вищої освіти обліково-фінансового факультету

Науковий керівник - **Боднар О. А.**, к.е.н., доцент,

доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування,

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв

ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПОКРАЩЕННЯ

Фінансова стійкість підприємства визначається стабільним фінансовим станом, який досягається завдяки високому відсотку власного капіталу. Ключовими факторами для забезпечення цієї стійкості є постійне виробництво, успішні продажі, зростання прибутку відносно витрат та ефективне використання фінансових ресурсів.

Аналіз фінансової стійкості підприємства є важливим етапом оцінки його діяльності, оскільки він надає інформацію для інвесторів і характеризує здатність підприємства виконувати зобов'язання та розвивати економічний потенціал. Це дослідження допомагає виявити ключові фактори, вжити заходів для покращення фінансового стану, зменшити залежність від зовнішніх ресурсів і забезпечити довгострокову платоспроможність. У цій галузі активно працюють вчені як в Україні, так і за кордоном.

Успішне функціонування підприємства в ринковій економіці залежить від умов та стану його ресурсів, що зумовлює необхідність аналізу фінансового стану та оптимізації діяльності. Фінансовий стан підприємства є складним поняттям, що формується внаслідок взаємодії фінансових відносин та визначається факторами виробництва і господарювання. Він відображається через показники, які ілюструють наявність і використання фінансових ресурсів. Фінансова стійкість підприємства характеризує його здатність підтримувати фінансову рівновагу та забезпечувати розвиток під впливом різних факторів.

Вчені виділяють чотири типи фінансової стійкості підприємств:

Абсолютна стійкість - характеризується наявністю запасів і витрат, що менші за суму власного оборотного капіталу та кредитів.

Нормальна стійкість - забезпечує платоспроможність підприємства.

Нестійкий (передкризовий) стан - відзначається порушенням платоспроможності, але з можливістю відновлення рівноваги через залучення додаткових ресурсів.

Кризовий стан - підприємство на межі банкрутства, коли запаси і витрати перевищують доступні фінансові ресурси [1].

Кризові явища загрожують фінансовій стійкості підприємств, але їх виникнення є природним у циклічному розвитку економіки. Важливо виявляти економічні кризи та вчасно вживати заходів для управління кризовими ситуаціями, що формує комплексний підхід до управління фінансовою стійкістю. Планування в умовах кризи допомагає уникнути помилок в оцінці ринкових альтернатив і поведінки конкурентів та партнерів.

Недостатня фінансова стійкість підприємства може призвести до його неплатоспроможності та обмеження розвитку, в той час як надмірна стійкість може уповільнити виробничі процеси через надлишок запасів. Щоб уникнути цих проблем і визначити тип фінансової стійкості, застосовують систему показників оцінки. Для аналізу стійкості підприємства використовують кілька основних показників, зокрема: співвідношення залучених і власних коштів, коефіцієнти автономії, маневреності та ефективності використання власних ресурсів, а також коефіцієнти використання фінансових ресурсів і концентрації власного капіталу [2].

Зростання стійкості підприємств визначається рентабельністю продажів, оборотністю капіталу, фінансовою активністю та здатністю інвестувати прибуток. У сучасних ринкових умовах важливо мати достовірну інформацію про фінансову стійкість як власного підприємства, так і його партнерів, що допомагає зовнішнім суб'єктам, таким як банки та контролюючі органи, оцінити фінансові можливості підприємства та його незалежність від зовнішніх джерел.

Основне завдання аналізу фінансової стійкості підприємства полягає у виявленні причинно-наслідкових зв'язків між рівнем стійкості та впливовими факторами, що дозволяє оцінити фінансові можливості підприємства в майбутньому [3].

Сучасна економіка України стикається з кризою, що викликана інфляцією, політичними факторами та воєнними діями. Зниження платоспроможності споживачів веде до зменшення попиту на товари та скорочення доходів підприємств. Неконкурентоспроможність українських товарів на світовому ринку негативно впливає на фінансову стійкість, що вимагає розробки ефективної стратегії для її покращення.

Основні способи підвищення фінансової стійкості підприємства включають контроль дебіторської заборгованості, застосування факторингу, аналіз платоспроможності покупців, розробку стратегії збору платежів та впровадження системи планування запасів. Фінансова стійкість характеризує

ефективність використання фінансових ресурсів, що забезпечує стабільність виробництва і розвиток.

Отже, фінансова стійкість являється основою виживання і стабільного становища підприємства в ринкових умовах господарювання. Це комплексне поняття, яке володіє зовнішніми формами прояву, формується в процесі господарської діяльності і знаходиться під впливом різних факторів.

Список використаних джерел:

1. Вплив пандемії COVID–19 на фінансову стійкість підприємств. URL: <https://reposit.nupp.edu.ua/handle/polntnu/9561>.
2. Забезпечення фінансової стійкості підприємства за умов нестабільності середовища функціонування. URL: <http://mer-journal.sumy.ua/index.php/journal/article/view>.
3. Фінансова стійкість підприємства в сучасних умовах. URL: <https://doi.org/10.20998/2313-8890.2021.05.06>.